

om zoo'n oud mins. Nei, nei, die kome er vast niet onder. Skraif
maar: De diepbedroefde erfgenaam Arie de Boer Keeszen, mit
'n C.

Kees:

Klaar is Kees! Mürregen opsture?

Arie:

Da's goed, den kin 't daare week in de krant staan.

Neel:

Zoue we peet nag 'n stien geve op 't graf?

Arie:

Dat zou zonde weze voor 't geld. En wat het 't mens er an?

Neel:

Uit dankbaarhaid, docht ik.

Arie:

Ik bin er zoo al dankbaar genoeg! 't Kin zoo wel toe!

Neel:

En weet je wat ik nou docht had?

Arie:

Nou?

Neel:

As je de aap ienmaal hewwe, most jij 'n rieten stoel koupe
voor je. Die zitte zoo lekker.

Arie:

Nou, dat kin. En den kraig jij van main 'n nuuw hullekantje
en 'n pankockerspan, want die is zoo sisink of.

Kees:

En wat kraig ik, vader?

Arie:

Jij? Jij hewwe nou toch verkeer. Jij kraige 'n nuuw karhaam.

Kees:

Da's goed. Maar den mit 'n bikkelen baven houfdstel. Mag dat?

Arie:

Nou alee, veruit mit de gait!